

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 2 april 2019 met nummer RvVb-A-1819-0799
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0253-A

Verzoekende partij	het college van burgemeester en schepenen van de gemeente DESTELBERGEN vertegenwoordigd door advocaat Veerle VEKEMAN met woonplaatskeuze op het kantoor te 9500 Geraardsbergen, Pastorijstraat 19
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN
Tussenkomenende partij	mevrouw Isabelle TAILLIEU vertegenwoordigd door advocaat Frank BURSSSENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9052 Gent, Bollebergen 2A, bus 20

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 23 december 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 26 oktober 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkomenende partij tegen de weigeringsbeslissing van de verzoekende partij van 4 juli 2017 voorwaardelijk ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een loods en regulariseren van de herbouw van een bedrijfsgebouw op een perceel gelegen te 9070 Destelbergen, Donkerstraat 3, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie D, nummer 0323B2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 8 maart 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 9 juli 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomenende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 19 februari 2019.

De verzoekende, verwerende en tussenkomende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 20 februari 2017 bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het bouwen van een loods en regulariseren van de herbouw van een bedrijfsgebouw” op een perceel gelegen te 9070 Destelbergen, Donkerstraat 3.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, vastgesteld met koninklijk besluit van 14 september 1977, in agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 3 april 2017 tot en met 2 mei 2017, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het Departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 27 maart 2017 voorwaardelijk gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 9 juni 2017 voorwaardelijk gunstig:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

(...)

De aanvrager geeft niet aan wat haar intenties zijn met de voetwegel nr. 130 die dwars doorheen haar erf loopt naar de Hullendriesstraat;

Binnen het mobiliteitsbeleid van de gemeente Destelbergen is de herwaardering van trage wegen een belangrijk bestuursitem;

Het college acht het wenselijk dat de eigenaar op het beplantingsplan aangeeft waar het toekomstige tracé van de buurtweg kan lopen, rekening houdend met de officiële breedte van 1 meter.

Algemene conclusie

Er wordt een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht.

- *De voetweg dient toegankelijk te blijven en indien nodig te worden verlegd. Voor het verleggen van voetwegen dient de geëigende procedure bij de provincie Oost-Vlaanderen te worden gevolgd.*
- *De te regulariseren berging mag geenszins als woning gebruikt worden.*
- *Aan de zuid- en westzijde van de bedrijfsgebouwen dient een groenscherm te worden aangeplant. Voor de exacte vormgeving en beplantingssoorten kan contact opgenomen worden met de provincie Oost-Vlaanderen, dienst Landbouw en Platteland. Zij verschaffen gratis advies.*

...”

De verzoekende partij weigert op 4 juli 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Zij beslist:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft is volledig gelegen in het agrarisch gebied en dus in overeenstemming met de planologische bestemming volgens het gewestplan.

De aanvraag betreft het oprichten van een stal voor stockage landbouwmateriaal en de regularisatie van de herbouw van een landbouwbedrijfsgebouw.

Beide gebouwen worden opgericht aanpalend aan de bestaande stallingen.

De nieuwe stal wordt opgericht op de plaats waar zich heden verharding bevindt, en waar verspreid materiaal wordt gestapeld.

Door het bouwen van een nieuwe loods kan alle landbouwmateriaal binnen gestald worden. Dit komt de netheid van het bedrijf ten goede.

De inplanting is hierdoor in overeenstemming met de goede plaatselijke Ordening van het gebied. Het advies van de brandweer en duurzame landbouwontwikkeling is voorwaardelijk gunstig.

Er wordt voldaan aan de watertoets.

Andere juridische aspecten

Doorheen het perceel loopt een buurtweg nr. 130, nl. vanaf de Donkerstraat naar de Hullendriesstraat. Deze voetweg loopt reeds deels onder een bestaand gebouw.

De aanvrager geeft niet aan wat haar intenties zijn met deze voetwegel.

Een buurtweg is een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid die volgens de wet op de buurtwegen toegankelijk moet zijn voor het publiek. Binnen het mobiliteitsbeleid van de gemeente Destelbergen is de herwaardering van trage wegen ook een belangrijk bestuursitem.

Het college vindt het bijgevolg noodzakelijk dat de buurtweg weer toegankelijk wordt gemaakt, en indien nodig wordt verlegd (als het gebouw niet wordt afgebroken). Voor het verleggen van voetwegen dient de geëigende procedure bij de provincie Oost-Vlaanderen te worden gevolgd.

Zolang het gebouw boven de buurtweg niet wordt afgebroken of de buurtweg niet verlegd is, is er een conflict met de wetgeving en kan er geen wettige stedenbouwkundige vergunning afgeleverd worden.

Algemene conclusie

De stedenbouwkundige aanvraag dient te worden geweigerd.

...”

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 11 augustus 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 2 oktober 2017 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 10 oktober 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 26 oktober 2017 gegrond en verleent onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

2.1 De watertoets

Volgens artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan de kenmerken van het watersysteem, aan de relevante doelstellingen en beginselen van artikel 5, 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het (deel)bekkenbeheerplan.

De bouwplaats is volgens de watertoetskaarten mogelijks overstromingsgevoelig, nl. op de plaats waar de nieuwbouwloods zal komen.

Mogelijke schadelijke effecten voor het water zouden kunnen ontstaan door wijziging van de kwaliteit van het oppervlaktewater of het grondwater, wijziging van infiltratie naar het grondwater, wijziging van de grondwatervoorraden en het grondwaterstromingspatroon, wijziging van het overstromingsregime, het afvoergedrag of de structuurkwaliteit van de waterloop, en wijziging van waterafhankelijke natuur.

Voor de aspecten gewijzigd afstromingsregime en gewijzigde infiltratie naar het grondwater wordt verwezen naar het advies van de waterbeheerder (Polder van Belham).

Op 23 maart 2017 werd een gunstig advies uitgebracht door de Polder van Belham.

Het voorliggende project veroorzaakt een beperkte toename van de verharde (een deel betreft herbouw), zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect zal worden veroorzaakt.

De gewestelijke stedenbouwkundige verordening van 5 juli 2013 inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, is van toepassing op de aanvraag.

De overdekte oppervlakte van de nieuw te bouwen loods en te regulariseren berging/fytolokaal bedraagt 689,24 m².

De infiltratie-/buffervoorziening wordt berekend op basis van de totale oppervlakte van de bestaande en nieuw te bouwen gebouwen. Deze bedraagt 4260 m².

Het hemelwater wordt opgevangen in een hemelwaterkelder van 2500 m³. Dit hemelwater zal hergebruikt worden voor reinigingswater stallen en loods en sanitair (totaal 1232 liter/dag). Er wordt een afwijking gevraagd voor het plaatsen van een grotere hemelwaterput dan in de verordening voorzien. Deze afwijking kan worden aanvaard, gelet op het te verantwoorden hergebruik.

Er wordt bijkomend een infiltratievoorziening geplaatst van 377000 liter en een oppervlakte van 142 m² (uitbreiding bestaande vijver achteraan perceel).

Deze dimensionering is in overeenstemming met het provinciaal beleidskader hemelwater van toepassing bij aanvrager groter dan 1000 m² dakoppervlakte (strenger dan de gewestelijke verordening).

Onder deze voorwaarden doorstaat de aanvraag de watertoets.

2.2 Archeologietoets

Bij deze aanvraag dient geen bekrachtigde archeologienota gevoegd te worden.

2.3 De MER-toets

Artikel 4.3.1. van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid vereist dat bepaalde projecten aan een milieueffectrapportage worden onderworpen.

Huidige aanvraag omvat geen project dat is opgenomen in de lijsten van bijlage I, II of III van het MER-besluit van 10 december 2004.

De aanvraag dient niet aan een MER-screening te worden onderworpen en wordt geacht door diens locatie, aard en/of omvang geen aanzienlijke milieueffecten te kunnen veroorzaken.

2.4 De juridische aspecten

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven en dit gelet op de agrarische doelen van de aanvraag. Het college van burgemeester en schepenen stelt: (...)

In deze dient de visie van appellant te worden bijgetreden die stelt dat de gebouwen die voorwerp zijn van voorliggende aanvraag niet interfereren met de voetweg, en dat de aanwezigheid van de voetweg dus geen wettelijk beletsel kan vormen voor het vergunnen van het gevraagde.

Anderzijds is dit wel een situatie die dient te worden opgelost; appellant geeft aan dit te willen doen en voegt bij haar beroepsschrift een schets waarbij ze voorstelt de voetweg naar de rand van het perceel te willen verplaatsen.

Een vergunning voor het gevraagde blijkt volgens appellant de verlegging van de voetweg niet te hypothekeren.

Een officiële aanvraag tot verlegging is ons evenwel nog niet bekend.

Deze aanvraag kan niet los gezien worden van deze problematiek, zodat de voorwaarde dient opgelegd te worden dat vooraleer de werken kunnen aangevat worden een aanvraag tot verlegging van de buurtweg dient ingediend te worden.

Het Departement Landbouw en Visserij adviseerde voorwaardelijk gunstig als volgt : "Het Departement Landbouw en Visserij heeft uw adviesaanvraag betreffende 'nieuw te bouwen loods en regulariseren van de herbouw van een bedrijfsgebouw' vanuit landbouwkundig standpunt onderzocht en formuleert een voorwaardelijk gunstig advies om volgende redenen:

Het betreft hier een volwaardig in uitbating zijnd mestkippenbedrijf waarbij men een nieuwe loods wenst te bouwen teneinde alle landbouwmateriaal te kunnen bergen. Voor deze noodzakelijke constructie wordt uit landbouwkundig oogpunt een gunstig advies verstrekt. Wat betreft het regulariseren van en de herbouw van het bedrijfsgebouw kan worden gesteld dat de indeling van dit gebouw en de bouw met zadeldak de overstap naar een residentiële functie wel erg klein maakt.

Met de voorgestelde regularisatie kan enkel worden ingestemd als dit gebouw geen residentiële functie krijgt."

Deze voorwaarde dient te worden opgenomen in de vergunning.

2.5 De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening. Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het gebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd.

Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend. De voorliggende aanvraag dient aldus beoordeeld te worden in functie van een verantwoorde ontwikkeling van het betrokken gebied en binnen de context van het omliggende bebouwingsbeeld.

Het betreft een landbouwzetel die even buiten een woonkern gelegen is. Het perceel is omgeven door weiden, akkerbouwland, enkele vrijstaande woningen en een serrebedrijf. Het landbouwbedrijf bestaat uit een woning met achtergelegen bedrijfsgebouwen.

De aanvraag betreft een nieuw te bouwen loods en de regularisatie van de herbouw van landbouwbedrijfsgebouwen.

Achter de bestaande loods wordt een nieuwe loods opgericht. Deze loods heeft afmetingen van 30m op 15m. De kroonlijsthoogte bedraagt 4,20m en de nokhoogte 6,58m. De loods wordt deels tegen de bestaande loods gebouwd. De afstand van de loods tot de perceelsgrens bedraagt min. 8m.

De loods wordt afgewerkt met betonpanelen, met in de nok geprofileerde metaalplaten. Deze loods zal gebruikt worden voor het stallen van landbouwvoertuigen.

Verder is het de bedoeling de herbouw van een landbouwbedrijfsgebouw te regulariseren. Het gebouw werd heropgericht binnen dezelfde afmetingen als het voormalige gebouw. Binnen het landbouwbedrijfsgebouw komen een bureau/ontvangstruimte, technisch lokaal, fytolokaal, sanitair lokaal, wasplaats en refter/vergaderzaal.

Dit gebouw heeft afmetingen van 20,84m op 11,48m. De kroonlijsthoogte bedraagt 2,95m en de nokhoogte 5,81m. Dit gebouw is opgetrokken in snelbouwsteen en zal worden afgewerkt met metselwerk. De dakbedekking gebeurt met dakpannen.

Deze gebouwen bevinden zich in aansluiting met de bestaande gebouwen en belasten de open ruimte niet.

De goede ruimtelijke ordening wordt aldus niet geschaad en de belangen van de aanpalende percelen worden niet gehypothekeerd. Uit het bovenvermelde dient geconcludeerd dat de aanvraag in strijd is met de goede ruimtelijke ordening en een beter functioneren van het landbouwbedrijf nastreeft.

2.6 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder volgende voorwaarden :

- er is geen residentieel gebruik toegestaan van de gevraagde gebouwen*
- vooraleer de werken kunnen aangevat worden moet een aanvraag tot verlegging van de buurtweg ingediend te worden.*
- het advies van de brandweer en van de polder van Belham is te volgen.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept de schending in van artikel 16 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: Natuurdecreet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij voert aan dat in de bestreden beslissing op geen enkele wijze wordt nagegaan of het aangevraagde project schadelijke effecten kan hebben op de natuurwaarden in het natuurgebied dat zich op minder dan tien meter bevindt van het landbouwbedrijf. De verwerende partij moet op grond van artikel 16, §1 van het Natuurdecreet er zorg voor dragen dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan en zij moet een zorgvuldig feitenonderzoek doen naar de aanwezigheid van natuurelementen op of in de omgeving van het aangevraagde.

Uit de beoordeling in de bestreden beslissing en uit de stukken van het dossier blijkt volgens de verzoekende partij niet dat er rekening is gehouden met de effecten van de aanvraag op de natuurwaarden. De eventuele schadelijke effecten op de natuurwaarden in het aanpalende natuurgebied zijn niet concreet in kaart gebracht en er wordt zelfs geen melding gemaakt van de aanwezigheid van dit natuurgebied. Het dossier bevat evenmin een project-m.e.r.-screeningsnota waarin de mogelijke invloed van het aangevraagde op de natuurwaarden van het nabijgelegen natuurgebied worden besproken. Uit de bestreden beslissing blijkt niet op grond waarvan de verwerende partij tot het besluit is gekomen dat het aangevraagde project met zekerheid geen aantasting van het nabijgelegen natuurgebied tot gevolg heeft.

2.

De verwerende partij merkt in haar antwoordnota op dat, anders dan de verzoekende partij dit ziet, geen “formele” natuurtoets moet worden opgenomen in de bestreden beslissing. Artikel 16 Natuurdecreet legt immers geen bijzondere motiveringsplicht op, het volstaat als uit het dossier blijkt dat de vergunningverlenende overheid de betreffende afweging heeft gemaakt.

De verwerende partij stelt dat zij op grond van de begeleidende nota van de tussenkomende partij redelijkerwijze kon vaststellen dat in de omgeving geen bijzondere natuurwaarden aanwezig zijn die door het aangevraagde mogelijks schade zouden kunnen lijden, zodat er voldaan is aan de op haar rustende zorgplicht. Het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, is immers niet gelegen binnen een habitat- of vogelrichtlijngebied en staat op de biologische waarderingskaart aangeduid als biologisch minder waardevol. Bovendien is het pluimveebedrijf al sinds 1965 op de site aanwezig en heeft het aangevraagde deels betrekking op een herbouw, zodat bijkomende schade

aan de natuurwaarden weinig waarschijnlijk is. Bij nazicht van de gewestplanbestemming kon zij bovendien zien dat het perceel gelegen is naast een perceel met bestemming natuurgebied, minstens toont de verzoekende partij niet aan dat zij aan dit gegeven is voorbijgegaan.

Het is aan de verzoekende partij om aan te tonen dat er vermijdbare natuurschade kan ontstaan bij het vergunnen van het aangevraagde en in welke mate die schade zich zou voordoen. De verzoekende partij brengt evenwel geen draagkrachtige en concrete gegevens bij waaruit natuurwaarden of het gevaar voor vermijdbare schade blijkt. Bovendien blijkt uit de weigeringsbeslissing van de verzoekende partij in eerste aanleg niet dat er zich in de omgeving van de aanvraag beschermingswaardige natuurwaarden zouden bevinden, minstens heeft zij deze niet vastgesteld of het nodig geacht om enige maatregel op te leggen die de vermeende aanwezige natuurwaarden zou moeten beschermen of herstellen.

3.

De tussenkomende partij wijst vooreerst op het gegeven dat de verzoekende partij een foutieve vergunningshistoriek weergeeft in haar verzoekschrift aangezien in deze historiek nog een aantal belangrijke vergunningsbeslissingen ontbreken, die de tussenkomende partij vervolgens opsomt. Zij geeft verder aan welke natuurwaarden te vinden zijn op het aanvraagperceel, op de aangrenzende percelen en op de percelen die grenzen aan de aangrenzende percelen maar niet aan het aanvraagperceel.

De tussenkomende partij stelt vast dat, hoewel de verzoekende partij in haar verzoekschrift wijst op een “aanpalend natuurgebied”, er op het aanvraagperceel en op de percelen in de omgeving geen speciale biologische of natuurwaarden te vinden zijn, noch parken, bossen of ruimtelijk kwetsbaar gebied. De tussenkomende partij meent dan ook dat geen verscherpte natuurtoets vereist is en er op grond van artikel 16 van het Natuurdecreet alleen op moet worden toegezien dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan als gevolg van de bestreden vergunning.

Zij wijst erop dat het aangevraagde louter het bouwen van een loods beoogt en het regulariseren van een reeds opgericht bedrijfsgebouw, waarbij de bestaande verharding niet wordt uitgebreid. Aangezien het geen milieuvergunningsaanvraag is, blijven de mogelijke effecten op de natuur beperkt tot het terrein van de aanvraag. Volgens de biologische waarderingskaart zijn enkel de ‘agrarische inrichting’ en de bomenrij van gemengd loofhout aanwezig op het aanvraagperceel. Aan deze natuurwaarden wordt niet geraakt aangezien de aanvraag enkel betrekking heeft op het biologisch minder waardevol gedeelte van het terrein.

De tussenkomende partij argumenteert verder dat er geen bijzondere motiveringsplicht bestaat voor de natuurtoets in hoofde van de verwerende partij en dat zij in haar beoordeling duidelijk rekening heeft gehouden met de effecten van de aanvraag op de natuurwaarden.

Zij stelt verder dat de verzoekende partij de nodige gegevens moet bijbrengen waaruit blijkt welke natuurwaarden in de onmiddellijke of ruimere omgeving schade zouden lijden en wat de aard van die schade zou zijn. Het volstaat niet om te verwijzen naar de biologische waarderingskaart, aangezien deze geen enkele juridische waarde heeft en slechts deel uitmaakt van een inventarisatieproject. De verzoekende partij beperkt zich tot de verwijzing naar het nabijgelegen natuurgebied, zonder te vermelden welke belangrijke natuurwaarden daar aanwezig zouden zijn, welke concrete natuurwaarden schade zouden kunnen leiden en wat de aard van die schade zou zijn. De omstandigheid dat de loods en het bedrijf een ruimtelijke impact zouden kunnen hebben op een nabijgelegen natuurgebied, kan in redelijkheid niet worden beschouwd als mogelijke natuurschade.

De tussenkomen partij wijst nog op de milieuvergunningen die het bedrijf reeds aangevraagd heeft en heeft verkregen vooraleer de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag werd ingediend, met name de beslissing van 24 januari 2013 tot het verlenen van een milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een pluimveehouderij voor een termijn van twintig jaar en de beslissing van 23 april 2015 tot het verlenen van een milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een pluimveehouderij voor een termijn van twintig jaar. De verzoekende partij voorzagt hierbij geen enkel probleem met het “natuurgebied”. Zowel in de bestreden beslissing als in de milieuvergunningen werd verduidelijkt dat er geen negatief effect op de zeer beperkt aanwezige natuurwaarden te verwachten valt.

Daarenboven motiveerde de verzoekende partij haar eigen beslissing in eerste aanleg minder uitgebreid met betrekking tot het aspect ‘natuur’. Hierin werd immers niet uitdrukkelijk melding gemaakt van de aanwezigheid van het nabijgelegen natuurgebied. Aangezien de verwerende partij de bestreden beslissing met betrekking tot het aspect ‘natuur’ uitgebreider heeft gemotiveerd, kan besloten worden dat zij de evaluatie van de eventuele schadelijke effecten op nabijgelegen natuurwaarden voldoende gemotiveerd heeft.

4.

De verzoekende partij geeft in haar wederantwoordnota aan te volharden in haar standpunt dat de bestreden beslissing geen enkel relevant feit of criterium omvat op grond waarvan gesteld kan worden dat de verwerende partij het aspect natuur voldoende heeft onderzocht en zorgvuldig kon beslissen dat de aanvraag verantwoord is.

Voor zover de tussenkomen partij verwijst naar de beoordeling van het aspect natuur doorheen de milieuvergunningsprocedure, wijst de verzoekende partij erop dat hierover geen enkele overweging voorligt in de bestreden beslissing. Het volstaat dat het aangevraagde negatieve effecten kan teweegbrengen op het onmiddellijk aan haar site palende natuurgebied om de verplichting tot het uitvoeren van een natuurtoets te doen ontstaan.

De verzoekende partij stelt nog dat op het terrein een pluimveehouderij met 84.000 stalplaatsen aanwezig is, hetgeen onmiskenbaar een “intensief veeteeltbedrijf” is in de zin van rubriek 1, e) van bijlage III bij het Besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectenrapportage (hierna: Project-MER-besluit). Er ligt geen screeningsnota voor waarin de impact van de aanvraag op het aanpalende natuurgebied wordt onderzocht.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij stelt in essentie dat uit de motieven van de bestreden beslissing niet blijkt dat de verwerende partij de impact van de aanvraag op de natuurelementen die aanwezig zijn in het nabijgelegen natuurgebied heeft onderzocht. Zij voert eveneens aan dat de aanvraag onder rubriek 1, e) van bijlage III van het Project-MER-besluit valt en bijgevolg screeningsplichtig is.

2.1

Artikel 16, §1 Natuurdecreet bepaalt:

“In het geval van een vergunningsplichtige activiteit, draagt de bevoegde overheid er zorg voor dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan door de vergunning of toestemming te weigeren of door redelijkerwijze voorwaarden op te leggen om de schade te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen.”

Uit de parlementaire voorbereiding (*Parl.St.* VI. Parl. 1996-97, nr. 690/1, p. 6-7 en 11) blijkt dat de natuurtoets een zogenaamde “horizontale” en “niet-gebiedsgerichte maatregel” is, die van toepassing is ongeacht de stedenbouwkundige bestemming van het perceel. De zorgplicht die dit artikel omvat, houdt de verplichting in voor elke vergunningverlenende overheid ervoor te zorgen dat door het toelaten van een handeling of activiteit geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan, ongeacht de aard of het voorwerp van de aanvraag, en ongeacht de planologische bestemming van het gebied.

Vermijdbare schade moet worden begrepen als schade die de aanvrager kan vermijden door het aanpassen van de gevraagde handelingen, door het nemen van bepaalde voorzorgsmaatregelen, die in de praktijk haalbaar zijn en die niet leiden tot de ondoeltreffendheid van de aanvraag. Om toepassing te maken van de natuurtoets dient geen drempelwaarde wat betreft vermijdbare schade te worden overschreden.

2.2

Artikel 16, §1 Natuurdecreet legt op zich geen bijzondere formele motiveringsplicht op. Rekening houdende evenwel met de vereisten van de Motiveringswet is het noodzakelijk, maar voldoende dat uit de bestreden beslissing zelf blijkt dat de opgelegde zorgplicht is nagekomen. Het gevoerde onderzoek kan ook blijken en ondersteund worden door de administratieve stukken van het dossier.

Uit het zorgvuldigheidsbeginsel vloeit ook voort dat een vergunningverlenend bestuursorgaan, zoals de verwerende partij, haar verplichtingen voortspruitende uit de haar opgelegde zorgplicht op een zorgvuldige wijze moet voorbereiden en dus dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Uit de beoordeling en de stukken van het dossier moet blijken dat er rekening is gehouden met de effecten van de aanvraag op de natuurwaarden.

3.

Uit het voorgaande volgt dat de natuurtoets slechts relevant is wanneer een risico bestaat op het ontstaan van “vermijdbare” schade aan natuurwaarden. Het behoort tot de stelplicht van de verzoekende partij die de schending inroept van artikel 16, §1 van het Natuurdecreet om voldoende concrete gegevens aan te brengen waaruit blijkt welke aanwezige natuurelementen in de onmiddellijke of de ruimere omgeving door de aangevraagde werken schade zouden lijden en welke de aard van die schade zou zijn.

De verzoekende partij geeft een algemene uiteenzetting van de op de verwerende partij rustende zorgplicht in de zin van artikel 16, §1 van het Natuurdecreet en beperkt haar uiteenzetting verder tot het gegeven dat op tien meter van het aanvraagperceel een natuurgebied gelegen zou zijn, dat in de aanvraag geen melding wordt gemaakt van dit natuurgebied en dat in de bestreden beslissing de eventuele schadelijke effecten op de natuurwaarden in dit natuurgebied niet concreet in kaart werden gebracht of geëvalueerd.

Met de verwerende en de tussenkomende partij stelt de Raad vast dat de verzoekende partij geen concrete gegevens aanbrengt waaruit zou blijken dat natuurelementen in de onmiddellijke of de ruimere omgeving door de aangevraagde werken schade zouden lijden, welke de aard van die schade zou zijn en of die schade al dan niet vermijdbaar is. De Raad merkt verder nog op dat ook doorheen de vergunningsprocedure geen argumentatie is ontwikkeld over, noch is gewezen op, een vermeende aantasting van natuurwaarden in de omgeving door de aangevraagde werken.

De verzoekende partij toont dan ook niet aan dat de verwerende partij inzake de natuurtoets niet voldaan heeft aan de op haar rustende zorgplicht.

4.1

De verzoekende partij voert eveneens aan dat er geen screeningsnota werd toegevoegd waarin de mogelijke invloed van het aangevraagde op de natuurwaarden van het nabijgelegen natuurgebied wordt besproken, terwijl het aangevraagde betrekking heeft op een intensief veeteeltbedrijf in de zin van rubriek 1, e) van bijlage III bij het Project-MER-besluit.

Rubriek 1, e) van bijlage III bij het Project-MER-besluit luidt als volgt:

“De categorieën van projecten waarvoor overeenkomstig artikel 4.3.2, §2bis en § 3bis, van het decreet een project-MER of een project-m.e.r.-screeningsnota moet worden opgesteld. (...)

1. Landbouw, bosbouw en aquacultuur

e) intensieve veeteeltbedrijven (projecten die niet in bijlage I of II zijn opgenomen)”

Rubriek 13 van bijlage III bij het Project-MER-besluit bepaalt:

“De categorieën van projecten waarvoor overeenkomstig artikel 4.3.2, §2bis en § 3bis, van het decreet een project-MER of een project-m.e.r.-screeningsnota moet worden opgesteld. (...)

13. Wijziging of uitbreiding van projecten

Wijziging of uitbreiding van projecten van bijlage I, II of III waarvoor reeds een vergunning is afgegeven en die zijn of worden uitgevoerd (niet in bijlage I of II opgenomen wijziging of uitbreiding)”

De dienst Mer van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie stelt in haar handleiding intensieve veeteelt van 11 maart 2013 dat “*wijzigingen of uitbreidingen die geen invloed hebben op de intensiteit van de activiteit (i.e. het dierenaantal)*” niet onder rubriek 13 van bijlage III vallen.

4.2

Het voorwerp van de voorliggende aanvraag betreft het bouwen van een loods voor het stallen van landbouwvoertuigen en het regulariseren van de herbouw van een bedrijfsgebouw bij een landbouwbedrijf. Op dit bedrijf worden ééndagskuikens opgekweekt tot braadkippen en is een uitgebreide akkerbouwtak aanwezig. De voorliggende aanvraag vormt in die optiek hoogstens een wijziging van een project in de zin van artikel 13 van bijlage III van het Project-MER-besluit.

Daargelaten de vraag of het bestaande bedrijf waarbij de gevraagde uitbreidingen worden voorzien, beschouwd kan worden als een intensief veeteeltbedrijf, is de Raad van oordeel dat de aanvraag geen invloed zal hebben op de intensiteit van de activiteit en dan ook niet valt onder rubriek 13 van bijlage III bij het Project-MER-besluit. Hierbij wordt opgemerkt dat in de handleiding intensieve veeteelt zelfs uitdrukkelijk staat aangegeven dat de bouw van een loods voor landbouwvoertuigen niet onder de wijzigingsrubriek 13 van bijlage III valt. Ook wat betreft de herbouw van een bedrijfsgebouw kan redelijkerwijze niet worden betwist dat deze niet zal leiden tot een intensiteitsverhoging.

Uit het voorgaande volgt dat de verzoekende partij niet aantoont dat de verwerende partij onterecht tot het besluit is gekomen dat de aanvraag geen project omvat dat is opgenomen in de lijsten van bijlage I, II of III van het project-MER-besluit en de aanvraag bijgevolg niet screeningsplichtig is.

5.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van mevrouw Isabelle TAILLIEU is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 2 april 2019 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Bart VOETS

Pieter Jan VERVOORT